

HARMONIA MOZARTIANA PRAGENSIS

Koncertní sezónu 2000/2001 zpestří nový komorní soubor – **Harmonia Mozartiana Pragensis** (vedoucí organizátor je fagotista a kontrafagotista **Luboš Fait**). Hudební tvorba, již se soubor věnuje, je vymezena žánrem dechové harmonie z období hudebního klasicismu 18. století. Tento žánr bývá určen párovému obsazení dechových nástrojů a ve své době byl velice oblíbený v mnoha šlechtických rezidencích a dokonce i na císařském dvoře. Snahy HMP jsou podloženy seriózním hudebně-historickým výzkumem a směřují k rekonstrukci bohaté tvářnosti a proměn žánru dechové harmonie se zvláštním zřetelem k tvorbě českých autorů v konfrontaci s dobovou tvorbou světovou, zejména W. A. Mozarta, jemuž je věnována speciální pozornost.

Názornou demonstrací, kterou HMP pražskému publiku nabízí, má být desetidílný cyklus koncertů, jenž bude zhruba uprostřed každého měsíce postupně realizován v kostele sv. Martina ve zdi na Starém Městě. Každému koncertu bude den předem předcházet odpolední veřejná generální zkouška určená seniorům za symbolické vstupné 5,- Kč. Právě takto byl celý cyklus odstartován v téměř zcela zaplněné Zrcadlové kapli staroměstského Klementina (17. 10.) a večerním vystoupením u sv. Martina (18. 10.)

Na programu byla *Haydnova Oxfordská symfonie*, *Mozartovo rané Divertimento B dur, KV 186 (139 b)* a *Beethovnova Symfonie č. 1 C dur* (nastudoval **Richard Hein**). Stabilním jádrem obsazení každé skladby je „klasický“ dechový oktet (dvojice hobojů, klarinetů, lesních rohů a fagotů), specifikum koncertu však dotvářela okolnost, že každá z nich je zároveň obohacena dalšími nástroji. Haydn kontrafagotem a trubkou, Mozart dvojicí anglických rohů, Beethoven dvojicí příčných fléten a trubkou. Kromě Mozartova divertimenta se jedná o dobové úpravy původních skladeb pro dotyčné komorní obsazení. Takto byly ve své době upravovány a šířeny rovněž celé opery (zejména Mozartovy), oratoria aj. Nejen ožívování původních děl pro dechovou harmonii, ale rovněž jí určených dobových úprav patří k charakteristické orientaci HMP. Skutečnou kuriózní vstřípností koncertu cyklu bylo

uvedení úpravy Beethovenovy symfonie, v českých zemích hrané takto snad vůbec poprvé. Autorem úpravy je rotterdamský hudebník, dirigent a skladatel *Wouter Hutschenruijter* (1796–1878) ovšem v novodobé edici je k jeho úpravě přidána dvojice hobojů z původní Beethovenovy partitury. V této podobě nyní zazněla v podání HMP.

Převažující dramatismus a vznešenost přednesených děl soubor adekvátně zdůraznil plným, velkým zvukem. Velice zdařilé byly pasáže sólu klavírních nástrojů (zvláště klarinetu a hobojů), běhy a figurace v unisoně a rytmická kvalita souhry, rovněž možno pochválit vertikálu souhry za intonační čistotu. Poměrně intenzivní dynamické nasazení v plénu bude pro příště dobré trochu redukovat (též ve prospěch sólu). Věříme, že se dostaví i patrnější dynamické odstínění a výrazové propracování. Žádoucí také je mírné agogické zvládnutí, nanejvýš proti motorismu klasicistních skladeb.

Cyklus koncertů komorního souboru HMP, který má názorně předvést mj. postavení hudby českého klasicismu v evropském kontextu, je příznačně nazván *Bohemia-Austria 2000/2001*. Jeho dramaturgie slibuje četná překvapení, včetně novodobých premiér.

JULIUS HŮLEK